

24-ий ЮЛИЙ

Днесъ прѣдъ обѣдъ, за голѣма моя радостъ, върна се генералъ Столѣтовъ. Той преминалъ Балкана и отишълъ въ Тръвна, дѣто азъ ходихъ да тѣрся опълчението. Съ Столѣтова, освѣнъ ординарцитѣ и адъюгантитѣ : Сухотинъ, Ильинъ, Челяевъ и Невѣровъ, дойде и Цеко войводъ. Срѣشناхме се съ Столѣтова по другарски. Уловихме се на приказки за станалото въ 15 дневното му отсъствие. Столѣтовъ съ двѣтъ орджия на Пономарева едва успѣлъ да се спаси отъ преслѣдването на неприятеля; на Сухатина даже шапката пробита. Когато, най послѣ, стигнале до Дълбоки, при отряда на генералъ Гурко, Столѣтовъ отишълъ при него; Гурко при приемането, както приказватъ ординарцитѣ, срѣщналъ го съ въпроса: «А кѣдѣ е вашето опълчение генерале?»

Столѣтовъ не знаелъ какво е станало съ опълчението, и мислелъ, че ний сме до единъ избити. Най напрѣдъ Гурко искалъ да иде изъ Стара Загора, нѣ сетнѣ, като взелъ въ внимание избиването на нашия отрядъ, а тѣй сѣщо превѣдъ ходитѣ сили на неприятеля, добритѣ негови позиции и вероятното разоряване на града, рѣшилъ да се върне въ Винъ-Кюи. Отстъпването прѣзъ Сръдна-Гора било направено по таквизъ малко — достъпни планински пътеки и така на бързо, щото двѣтъ, взети отъ турцитѣ орджия въ боя при Джуравли, трѣбвало е да се хвърлятъ въ пропастьта.

Твърдѣ ни е пжкъ трѣбвало да ходимъ задъ Сръдна Гора

Днесъ началството и офицеритѣ отъ генералния штабъ ходятъ замислени. На сила можихъ да узнаѣ причината. Стигнале доста неутѣшителни извѣстия отъ главната квартира: имало голѣми загуби подъ Плевенъ, тѣй щото не само че нѣма защо да подновяваме движението си напрѣдъ, нѣ трѣбваше даже да се оставимъ отъ подобна мисль, тѣй като, въ случай че Сюлейманъ ни нападнеше на Шибка, ний нѣмахме отъ кѣдѣ да очѣкваме подкрѣпления. Лейхтенбергскигъ Князове и генералъ Раухъ събиратъ се въ пжтъ; пжкъ за началникъ на Шибченската позиция оставатъ нашия генералъ Столѣтовъ.